

Så vi er da vant til at håndtere små, fikse skilte. Desuden skal man afpasse sin hastighed efter forholdene. Så hvis man kører bag en, der skal finde en sidevej og nå at læse et skilt, så må man køre lidt langsommere.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det var også den der med at bremse hurtigt ned, når man kommer til en vej, som man ser for sent. Altså jeg forestiller mig, at de skilte, vi har forslået her – vi kalder dem henvisnings- eller vejvisningsskilte – er med typer, som er større end dem, der er på et vejskilt eller et vejnavnskilt, eller hvad de nu hedder, så man jo har en chance for at se dem lidt før. Det er også det, fru Helga Moos er inde på, for hvis der er noget, der er farligt, så er det, når man for sent ser en vej og laver en pludselig opbremsning uden at huske at finde ud af, hvem der kører bag en, og måske derefter måske sådan laver det, der vistnok hedder en taxavending. Det er noget af det, der giver de rigtig farlige trafiksituationer.

Men nu tror jeg, at fru Lis Greibe også har været en del ude at rejse, og der findes jo lande, hvor man er god til det, f.eks. England. Der har man masser af skilte, reklameskilte, eller hvad man nu vil kalde dem, langs vejene, men udformet på en virkelig fornuftig og hensigtsmæssig måde, som ikke skæmmer landskabet.

Man kan lave nogle bestemmelser om, at de skal være i jordfarver – det er der noget, der hedder – f.eks. som i bestemmelsen for sommerhusområder osv. Der må kunne laves noget, der er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Til hr. Ole M. Nielsen: Jeg tror helt ærligt ikke, at de, der ønsker at skilte, vil være tilfredse med jordfarver. Jeg tror, at de gerne vil have dem så selvlysende som muligt, hvis det endelig skal være, så man virkelig kan se, hvad det er, det drejer sig om man skal hen og finde.

Fru Helga Moos snakkede om gadenavne og om at køre forbi med 80 km/t. Altså når jeg leder efter en gade, befinder jeg mig normalt i en by, og så kører jeg jo ikke af sted for fuld fart. Der er ikke så mange gadenavne ude i det store åbne land, at det ikke er muligt at finde et sådant skilt med navn. Det, det er vores problem, er, at nu skal der så ikke bare være et gadeskilt, nu skal der måske være en serie af skilte nede

under gadeskiltet, der henviser til diverse virksomheder, der ligger fra den frakørsel.

Og så vil jeg medgive, at det er meget forskelligt, som tingene bliver forvaltet i amterne. Reglerne om skiltning bliver ikke lige godt håndhævet, og derfor er klagerne jo så også geografisk bestemt. Så jeg ser da meget gerne, at der kunne ske en opstramning de steder, hvor det i den grad bliver misbrugt med hensyn til at kunne smække diverse skilte op diverse steder og ødelægge landskabet.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører: Der er jo ikke nogen, der taler om store eller selvlysende skilte osv. Der er en lang række mennesker, der har arbejdet med det her. Vi kan få samme farve på de skilte over hele landet, så vi har en klar farveholdning. Vi kan få piktoagrammer, som vi lærer at kende efterhånden, som henviser til bestemte former for handel osv.

Det er et spørgsmål om, at de mennesker, der lever derude, skal have en chance for at holde liv i området og kunne ernære sig på stedet. Og det kan lade sig gøre at lave det på en helt anden måde end den skræmmende, som man hele tiden prøver at mane frem.

Der er brugt tid – oceaner af tid – af fornuftige mennesker, som er meget nænsomme i deres oplæg, meget forsigtige. De skal være momsregistrerede, de skal betale for at gøre det, det skal administreres af amter og kommuner osv. Det er styret udvikling, det her. Det er ikke nogen form for klondike.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Må jeg spørge den socialdemokratiske ordfører, om hun afviser det her forslag, fordi nogle måtte ønske selvlysende eller neonagtige skilte. Så er det jo bare afvist på et fuldstændig forkert grundlag, for det er ikke det, der er forslagsstillerens intentioner. Det mener jeg fremgår ganske tydeligt af forslaget, så det er lidt ærgerligt, hvis det er det, der ligger til grund for det. Der er virkelig behov for at lave noget, der er fornuftigt.

Nu var der så før tale om, at man let kunne se vejnavneskilte, men det er jo oftere – og det kan godt ske, det var forkert, det, vi så snakkede om før – bare et vejnummer, man skal køre efter. Hvis man får at vide hjemmefra, at der ligger en virksomhed for enden af den og den vej, nr. 178, så er det faktisk utrolig svært at orientere sig og